

Zadeva C-273/05 P

Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT)

proti

Celltech R&D Ltd

„Pritožba – Znamka Skupnosti – Člen 7(1)(b) in (c) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 –
Prijava besedne znamke CELLTECH – Absolutni razlogi za zavrnitev –
Pomanjkanje razlikovalnega učinka – Opisnost“

Sklepni predlogi generalne pravobranilke E. Sharpston, predstavljeni 14. decembra 2006	I - 2886
Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 19. aprila 2007	I - 2912

Povzetek sodbe

- 1. Pritožba – Razlogi – Razlog, prvič naveden v okviru pritožbe – Nedopustnost – Razlog, katerega namen je zgolj izpodbijati pravno rešitev, ki jo je v izpodbijani sodbi podalo Sodišče prve stopnje – Dopustnost*

2. *Znamka Skupnosti – Postopkovne določbe – Ugotavljanje dejanskega stanja – Obseg (člen 225 ES; Statut Sodišča, člen 58; Uredba Sveta št. 40/94, člen 74)*
3. *Znamka Skupnosti – Opredelitev in pridobitev znamke Skupnosti – Absolutni razlogi za zavrnitev – Znamke, ki jih sestavljajo izključno znaki ali podatki, ki označujejo lastnosti blaga (Uredba Sveta št. 40/94, člen 7(1)(c))*

1. Dejstvo, da bi dovolili, da stranka pred Sodiščem prvič uveljavlja razlog, ki ga ni uveljavljala pred Sodiščem prve stopnje, bi pomenilo, da se ji dovoli, da Sodišču, katerega pristojnost glede pritožb je omejena, predloži v odločanje širši spor, kot je bil predložen Sodišču prve stopnje. V okviru pritožbe je torej pristojnost Sodišča omejena na presojo pravnih vprašanj, ki so bila obravnavana na prvi stopnji.

je Sodišče prve stopnje utemeljilo razveljavitev sporne odločbe. Pritožbo, ki zatrjuje kršitev člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 o znamki Skupnosti, je v teh okoliščinah in če je njen namen zgolj izpodbijati pravno rešitev, ki jo je podalo Sodišče prve stopnje, treba torej razglasiti za dopustno.

(Glej točke od 21 do 24.)

Vendar ker je odbor za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) registracijo prijavljene znamke zavrnil zgolj na podlagi člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94 o znamki Skupnosti in ker je tožba, vložena pri Sodišču prve stopnje zoper sporno odločbo, temeljila na kršitvi iste določbe, se je šele v pritožbenem postopku lahko izpodbijala razlaga člena 7(1)(c), s katero

2. Člen 74(1) Uredbe št. 40/94 o znamki Skupnosti določa, da morajo preizkuševalci Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) in v primeru pritožb odbori za pritožbe Urada po uradni dolžnosti preveriti dejstva, da bi ugotovili, ali je pri znamki, za katero

se zahteva registracija, podan kateri od razlogov za zavrnitev prijave iz člena 7 te uredbe. Tako lahko pristojni organi Urada svoje odločbe utemeljijo na podlagi dejstev, ki jih prijavitelj ni navedel. Čeprav morajo ti organi načeloma v odločbah ugotoviti pravilnost takih dejstev, pa to ni potrebno, ko navajajo splošno znana dejstva. Ugotovitev Sodišča prve stopnje o tem, ali je neko dejstvo splošno znano, pomeni presojo dejstev, ki razen v primeru izkrivljanja ni predmet nadzora Sodišča v pritožbenem postopku.

(Glej točke 38, 39 in 45.)

3. Da bi bila neka znamka, sestavljena iz besede, ki je kombinacija elementov, opredeljena kot opisna v smislu člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 o znamki Skupnosti, ne zadošča, da je morebitna opisnost ugotovljena za vsakega od teh elementov. Ugotovljena mora biti za besedo samo. Zgolj kombinacija elementov, od katerih vsak opisuje lastnosti proizvodov in

storitev, za katere se zahteva registracija, praviloma tudi sama še naprej opisuje te lastnosti v smislu navedenega člena 7(1)(c).

Vendar taka kombinacija ni nujno opisna v smislu navedene določbe, in sicer če ustvarja vtis, ki je dovolj drugačen od vtisa, ki ga ustvarja preprosta združitev teh elementov. Zato je morebitna opisnost znamke, sestavljene iz besed, čeprav jo je mogoče deloma ugotovljati glede na vsakega od njenih elementov posebej, v vsakem primeru odvisna od preučitve celote, ki jo sestavljajo ti elementi. V zvezi s tem ni mogoče trditi, da je predhodna analiza vsakega elementa, ki sestavlja znamko, obvezna. Nasprotno, odbor za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) in Sodišče prve stopnje – kadar odloča o tožbi – morata presojati opisnost znamke kot celote.

(Glej točke od 76 do 80.)